

KAKO VZGAJA SVOJE OTROKE LJUDSTVO MUNDUGUMOR

Otrok ljudstva Mundugumor se rodi v sovražnem svetu. V svetu v katerem mu bo velika večina članov istega spola nasprotna, sovražna. Njegovo najučinkovitejše orožje za uspeh bo obstajal v tem, da zna biti nasilen in napadalen, da bo znal videti in maščevati žalitev, da bo zelo malo upošteval svojo varnost in še manj življenje drugih.

Starši začnejo na svoje otrok že zelo zgodaj prenašati njihovo sovraštvo. Že sama nosečnost je v tem ljudstvu nezaželjena. Mundugumorskim ženam predstavlja nosečnost velik stres in neprijetnost, zato se tudi ti otroci rodijo polni adrenalina in stresnih hormonov. O otrokovi usodi odloča oče. Veliko bolj trdo vzgajajo tiste otroke, ki so jih sprva nameravali ubiti, a so se nato odločili, da jih pustijo živeti. Ti otroci morajo na nek način plačati svoje življenje. Če je prvorojenec moški, mu je treba zagotoviti ženo, saj je veliko pomanjkanje žensk.

Ko pride otrok na svet, ga ne čakata ljubezen in toplina, temveč svet poln nasilja, maščevalnosti. Starši podpirajo individualizem, egoizem in agresivnost. Otrok starši ne ljubkujejo ampak jih puščajo same cele dneve v košku in to jim povzroči telesno in čustveno neobčutljivost do drugega. Otroci so prisiljeni hitro odrasti.

Dojenje ne predstavlja nikakršnega užitka, ampak predstavlja pravo bitko za hrano. Mati otroka odstavi takoj ko neha sesati, saj ga doji le toliko da neha jokati. Otrok zaradi tega postane borben in tekmovalen. Otroka odvadijo dojenja zelo hitro, ko pa išče telesni stik, ga mati udari in zmerja. Ko otrok odrašča, ga spremljajo same prepovedi : »ne opravljaj potreb v hiši« , »ne oddaljuj se od matere«, »ne vstopi v hišo druge očetove žene in ne sprašuj je za hrano« , »če te je strah, ne išči sočutja pri mami« , »ne joči če ne želiš biti tepen« ... Otrok se že zelo zgodaj nauči ubogati stroge starše in jim je podrejen.

Starši jih ne učijo, da so vsi ljudje enaki, ampak jih naučijo koga se sramovati, koga se izogibati in s kom se zabavati. To povzroča stalno napetost in živčnost. Niti veselje ne povzroča sproščenosti, saj se lahko smeji le s pravimi osebami. Naučijo se s kom se lahko veselijo, kregajo, koga prositi za pomoč...

Otroške igrice so polne nasilja in starejši pogosto trpinčijo mlajše in jih s tem naučijo prenašati udarce. Pleme včasih pošlje otroka v drugo pleme kot vohuna. To pleme še občasno prireja ljudožerske pojedine, pri katerih je v navadi, da otroci pobijejo ujetnike sovražnega plemena. Fantje morajo, da dokažejo svojo odraslost, ubiti enega človeka.